

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for udstationeringsdirektivet og arbejdet med gennemførelsen.

Dette lovforslag har til formål at gennemføre Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (udstationeringsdirektivet), der skal være gennemført senest den 16. december 1999. Direktivet er optrykt som bilag. Gennemførelsen af direktivet har været drøftet i en række møder med deltagelse af Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Akademikernes Centralorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Ledernes Hovedorganisation, Finansministeriet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune og Arbejdsministeriet.

Det fremgår af præambelens betragtning 3 til direktivet, at gennemførelsen af det indre marked skaber et dynamisk miljø for udveksling af tjenesteydelser over grænserne ved at tilskynde et stigende antal virksomheder til midlertidigt at udstationere deres arbejdstagere til at arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor de normalt er beskæftiget. Ifølge betragtning 5 i præambelen forudsætter en sådan fremme af tjenesteydelser over grænserne, at der er fair konkurrence og forholdsregler, der garanterer, at arbejdstagernes rettigheder respekteres.

Bemærkningerne i udstationeringsdirektivets præambel må ses i lyset af den debat, der gennem nogle år havde været ført på europæisk plan om såkaldt social dumping. Betegnelsen social dumping anvendes i denne relation som udtryk for det forhold, at virksomheder, der udfører tjenesteydelser i et andet land, medbringer sit eget personale, hvis løn- og ansættelsesvilkår er på et lavere niveau end i det land, hvor arbejdet midlertidigt udføres. EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for tjenesteydelser bevirker, at virksomheder inden for EU uhindret skal kunne medbrin-

ge deres eget personale til udførelse af opgaver, hvilket har aktualiseret diskussionen om social dumping.

2. Forholdet til konventionen om hvilken lov, der skal anvendes i kontraktlige forpligtelser (Rom-konventionen).

Spørgsmålet om hvilken lovgivning, der skal finde anvendelse i kontrakter med tilknytning til flere lande, afgøres efter konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal finde anvendelse i kontraktlige forpligtelser. Ved forståelsen af konventionens regler om ansættelsesforhold er det væsentligt at sondre mellem nationalt præceptive regler og internationalt præceptive regler. Ved nationalt præceptive regler forstås regler, der ikke kan fraviges til ugunst for den ene eller begge parter. De fleste danske ansættelsesretlige love er karakteriseret ved præceptivitet. F.eks. kan funktionærloven ikke fraviges til skade for funktionæren. Funktionærloven omhandler som udgangspunkt kun rent nationale forhold. Der tages således i loven ikke stilling til, hvad der skal gælde, hvis ansættelsesforholdet har tilknytning til flere lande. Imidlertid forudsætter Rom-konventionen, at en lov kan anvendes på et kontraktforhold, selv om kontraktforholdet i øvrigt er reguleret af en andet lands lovgivning. Man taler i dette tilfælde om, at loven er internationalt præceptiv. Det bemærkes, at domstolene kan komme frem til, at en lov er internationalt præceptiv, selv om loven ikke selv nævner det udtrykkeligt.

Ved midlertidig udstationering af arbejdstagere fra et land (hjemlandet) til et andet (værtslandet) er det udgangspunktet, at lovgivningen i hjemlandet fortsat finder anvendelse. Således bestemmes det i konventionens artikel 6, at hvis parterne i ansættelsesforholdet ikke har aftalt, hvilken lovgivning, der skal anvendes, gælder hjemlandets lovgivning under midlertidig udstationering. »Hjemlandet« er et udtryk, der anvendes for nemheds skyld og som ikke er helt dækkende, idet Rom-konventionen anvender kriteriet »det land, hvor arbejdstageren ved opfyldelsen af aftalen sædvanligvis udfører sit arbejde, eller, hvis arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører sit arbejde i et bestemt land, det